

<https://facebookreporter.org/2016/06/12/уставна-криза-3-део-др-љубомир-т-грујић/>
<https://facebookreporter.org/2016/06/12/%D1%83%D1%81%D1%82%D0%B0%D0%B2%D0%BD%D0%B0-%D0%BA%D1%80%D0%B8%D0%B7%D0%B0-3-%D0%B4%D0%B5%D0%BE-%D0%B4%D1%80-%D1%99%D1%83%D0%B1%D0%BE%D0%BC%D0%B8%D1%80-%D1%82-%D0%B3%D1%80%D1%83%D1%98%D0%B8%D1%9B/>

НАРОДНА СКУПШТИНА

**Госпођи Маји Гојковић, председнику
Сваком народном посланику преко епоште
Булевар Краља Александра бр. 13
11000 Београд**

Доставља се преко епоште:

Госпођи Светлани Булајић, генералном секретару: за сваког народног посланика

sekretar@parlament.rs

Уставном суду

[<kabinet.predsednika@ustavni.sud.rs>](mailto:kabinet.predsednika@ustavni.sud.rs), [<sekretar.us@ustavni.sud.rs>](mailto:sekretar.us@ustavni.sud.rs), [<informacija@ustavni.sud.rs>](mailto:informacija@ustavni.sud.rs)

Средствима јавног обавештавања - јавности преко интернета

Предмет: Уставна криза. III: (Не)надлежност Уставног суда за оцену уставности и законитости (општих) политичких аката

На основу члана 56 Устава подноси се

ПЕТИЦИЈА НАРОДНОЈ СКУПШТИНИ

да Народна скупштина:

1. уставно и законски одреди и утврди који државни орган је надлежан за оцену уставности и законитости (општих) политичких и правно-политичких аката:
 - а) државних органа, организација и институција,
 - б) не државних организација и институција,
2. одреди ко има права да предложи покретање тог поступка, а ко има право да покрене тај поступак,
3. разреши судије Уставног суда и да изабере нове судије Уставног суда,
4. јавно изложи став по овом предлогу.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Чињенице

1. *Уставни суд је самосталан и независан државни орган који штити уставност и законитост и људска и мањинска права и слободе.*
Члан 166 став 1. Устава /1/.
2. *Уставни суд одлучује о сагласности закона и других општих аката са Уставом, општеприхваћеним правилима међународног права и потврђеним међународним уговорима.*
Члан 167 тачка 1. Устава /1/.
3. *Устав је највиши правни акт Републике Србије.*
Члан 194 став 2. Устава /1/.
4. *Сви закони и други општи акти донети у Републици Србији морају бити сагласни са Уставом.*
Члан 194 став 3. Устава /1/.
5. *Закони и други општи акти донети у Републици Србији не смеју бити у супротности са потврђеним међународним уговорима и општеприхваћеним правилима међународног права.*
Члан 194 став 5. Устава /1/.
6. Уставни суд се својим решењем (Број IVо-9/2010о од 25.05.2010. године) /2/ огласио да је немеродаван да оцени уставност и законитост, по његовој оцени, политичко-правног акта државних органа. Документ видети на:
http://www.ssssseternal.org/yahoo_site_admin/assets/docs/2010_05_25US.3332323.jpg
7. Уставни суд се својим Закључком (Број IVз-20/2013 од 22.04.2013. године) /3/ огласио да је немеродаван да оцени уставност и законитост, по његовој оцени, политичког акта државног органа. Документ видети на:
http://www.ssssseternal.org/yahoo_site_admin/assets/docs/2013_04_22US1.28865040.jpg,
http://www.ssssseternal.org/yahoo_site_admin/assets/docs/2013_04_22US2.28864922.jpg
8. Уставни суд се својим Закључком (Број IVо-247/2013 од 02.02.2015. године) /4/ огласио да је немеродаван да оцени уставност и законитост, по његовој оцени, политичког акта и истовремено је утврдио да тај акт представља само политичку „подлогу“ за доношење одговарајућих општих правних аката од стране надлежних органа и у прописаној процедури.
9. Уставни суд је државни орган надлежан за оцену уставности и законитости општих аката у Републици Србији (1. став члана 166 Устава /1/). Према Уставу /1/ ни једна друга институција нема ту надлежност.

10. Уставни суд је низ општих аката највиших државних органа оценио као политичке или правно-политичке акте /2/ - /4/.
11. Уставни суд је себе прогласио ненадлежним за оцену уставности политичких и правно-политичких аката чак и општег карактера /2/ - /4/, чак и када их доносе највиши државни органи, чак и када Уставни суд прихвата та акта да могу да буду или да јесу "подлога" (по Уставном суду), тј. основа, за доношење других правних аката (нпр. закона) или споразума (као што је "Бриселски споразум") са институцијама које не подлежу Уставу Републике Србије, или за промену статуса Републике Србије (као што је њено учлањење у Европску Унију).
12. То све значи да у Републици Србији не постоји институција надлежна за оцену (општих) политичких и правно-политичких аката. С обзиром да се на њима (нпр. Пријава за учлањење Републике Србије у Европску Унију, или Резолуција Народне скупштине од 13.01.2013. године) заснивају друга акта или чак промена статуса Републике Србије, а не на Уставу, (нпр. противуставан "Бриселски споразум" и противуставна пријава у име Републике Србије за њено укључивање у Европску Унију), неопходно је да Народна скупштина законски утврди која је институција надлежна за то, а с обзиром да је *Народна скупштина највише представничко тело и носилац уставотворне и законодавне власти у Републици Србији (члан 98 Устава /1/) и да Народна скупштина доноси законе и друге опште акте из надлежности Републике Србије и контролише извршну и судску власт (чланови 4 и 99 Устава /1/), и с обзиром да Уставни суд није одговорио на следећа питања што је од њега тражено 26.02.2016. године (документ је изложен на интернету на иадреси: http://www.ssssseternal.org/yahoo_site_admin/assets/docs/2016_02_26LTGbezJMBG_URL.56132003.pdf) :*
- 1) *Пошто је став Уставног суда да он није меродаван да оцењује уставност и законитост општих политичких аката, онда ко је за то меродаван у Републици Србији?*
 - 2) *Ако нико у Републици Србији није меродаван да оцењује уставност и законитост општих политичких аката да ли то онда значи да смо приморани да се по том питању обраћамо страним судовима, или постоји треће решење?*
 - 3) *Да ли Уставни суд може да одговори на Питања 1 и 2, а с обзиром да је он заштитник уставности и законитости у Републици Србији (члан 166 Устава)?*
13. Од Уставног суда је тражено 05.04.2016. године (документ је изложен на интернету на: <https://facebookreporter.org/2016/03/05/др-љубомир-т-грујић-питања-уставном-су/> и на: http://www.ssssseternal.org/yahoo_site_admin/assets/docs/2016_04_05LTGbezJMBG.64151107.pdf) да јавно одговори и на следећа питања:
- I. На основу којих уставних одредби је Уставни суд утврдио да Устав под "општа акта" подразумева само "општа правна акта", а не и "општа политичка акта"?
 - II. На основу којих уставних одредби је Уставни суд сам себе прогласио немеродавним да оцењује уставност и законитост општих политичких аката?

- III. На основу којих уставних одредби Уставни суд прихвата да општа акта која је он оценио као политичка акта и чију уставност и законитост је одбио да оцењује буду основа ("подлога" по исказу Уставног суда) за доношење општих правних аката?
- IV. Зашто се Уставни суд повиновао предлогу председника Републике да одлаже оцену уставности и законитости Бриселског споразума?
- V. Зашто Уставни суд није искористио своје Уставно право да обустави извршење пријаве председника Републике Бориса Тадића и председника Владе др Мирка Цветковића за учлањење Републике Србије у Европску Унију до доношења коначне одлуке Уставног суда?
- VI. Зашто Уставни суд није искористио своје Уставно право да обустави извршење Резолуције Народне скупштине од 13. јануара 2013. године до доношења коначне одлуке Уставног суда?
- VII. Зашто Уставни суд није искористио своје Уставно право да обустави извршење Бриселског споразума до доношења коначне одлуке Уставног суда?
- VIII. Пошто је став Уставног суда *да Уставни суд није надлежан за оцену уставности и законитости општих политичких аката*, ко је онда надлежан за то?
- IX. Ако Уставни суд није надлежан, ако није обавезан, да одговори на претходно питање под VIII, зашто се Уставни суд није обратио Народној скупштини да реши то питање надлежности за оцену уставности и законитости општих политичких аката?
14. У име Уставног суда је његов секретар одбио да Уставни суд изнесе јавно свој став по питањима овде изложеним у претходној тачки 13. Документ је јавно изложен на:
http://www.ssssseternal.org/yahoo_site_admin/assets/docs/2016_05_24US.14494856.pdf
Члан 56. Устава /1/ утврђује да свако има право да, сам или заједно са другима, упућује петиције и друге предлоге државним органима, организацијама којима су поверена јавна овлашћења, органима аутономне покрајине и органима јединица локалне самоуправе и да од њих добије одговор када га тражи. Устав није упредвидео ни један изузетак. Ни Уставни суд није изузет од те уставне обавезе да јавно одговори на постављена питања, а она се односе на рад самог Уставног суда. Рад Уставног суда је јаван (1. став члана 3 Закона о Уставном суду). Уставни суд се поставља изнад Устава. Ако је Уставни суд овластио свог секретара да он одговара у име Суда онда Уставни суд избегава да изврши своју уставну обавезу. Ово није први случај када секретар Уставног суда одговара у име Уставног суда. На тај начин се Уставни суда заклања иза свог секретара. Устав је одредио (члан 166 Устава /1/) да је Уставни суд надлежан да оцењује и штити уставност, а не његов секретар. Због свега тога садашњи сазив Уставног суда треба да буде распуштен. Ако Уставни суд није овластио свог секретара да одговара у име Уставног суда, онда Уставни суд није организован тако да извршава своје уставне обавезе, те и у том случају садашњи сазив Уставног суда треба да буде распуштен
15. Уставни суд добро зна разлоге због којих је заузимао такве ставове тако да нема никаквих објективних разлога или препрека да је могао без одлагања јавно да одговори на та питања. Уставни суд упркос томе није одговорио на ова питања.
16. На основу 5. става члана 203 Устава /1/ Народна скупштина је овлашћена и надлежна да без расписивања референдума изврши предложену разјашњавајућу допуну члана 166 и/или 167 као и члана 194 Устава, која је предложена овде под тачкама 1. и 2.

17. Народна скупштина је овлашћена и надлежна да у оквиру својих изборних права, тачка 2 члана 99 смени судије Уставног суда и да изврши избор нових судија Уставног суда, како је овде предложено под тачком 3.
18. Свестан да предлог за промену Устава /1/ *може поднети најмање једна трећина од укупног броја народних посланика, председник Републике, Влада и најмање 150.000 бирача* према 1. ставу члана 203 Устава /1/ и да *свако има право да, сам или заједно са другима, упућује петиције и друге предлоге државним органима, организацијама којима су поверена јавна овлашћења, органима аутономне покрајине и органима јединица локалне самоуправе и да од њих добије одговор када га тражи*, према 1. ставу члана 56 Устава /1/, упућујем Народној скупштини ову петицију и тражим да Народна скупштина јавно одговори на њу.

Последице

1. Самовољним, без сагласности Народне скупштине, проглашењем Уставног суда да је он ненадлежан за оцену уставности општих политичких и правно-политичких аката, те његовим одбијањем да оцени њихову уставност, Уставни суд је отворио уставну кризу коју треба да реши Народна скупштина решавајући у складу с Уставом питања овде наведена под 1. до 3.
2. Ставови Уставног суда изложени у претходном излагању су, не само отворили дубоку уставну кризу у Републици Србији, већ су и омогућили властима да своје политичке ставове поставе изнад одредби Устава /1/, да тиме изврше државни удар, и да своја политичка акта, а не Устав /1/, користе као основу ("подлогу" по речима Уставног суда) за своје противуставне акте и неуставна деловања:
 - укидање суверенитета Републике Србије на Косову и Метохији, супротно Преамбули и члановима 1, 2, и 8 Устава /1/, и супротно Резолуцији СБ УН 1244,
 - прихватање тешке повреде границе Републике Србије и њену промену супротно 2. ставу члана 8 Устава /1/, и супротно Резолуцији СБ УН 1244,
 - укидање права на живот, људских права и слобода и људског достојанства на Косову и Метохији гарантованих Уставом /1/, повељом Уједињених Нација и Резолуцијом СБ УН 1244, што је учињено предајом државне власти терористичкој шиптарској организацији УЧК (Резолуција Народне скупштине од 13.01.2013. и Бриселски споразум), супротно члановима 1, 3, 18, 19, 21 - 24 и 27 Устава /1/, и супротно Резолуцији СБ УН 1244,
 - довођење Србског народа у положај сличан ропству и дубоко повређивање физичког и психичког интегритета Срба на Косову и Метохији, супротно члановима 25 и 26 Устава /1/,
 - заташкавање шиптарских злочина над Србима укључујући шиптарску трговину органима живих људи, што је недопустиво, не само према члановима 23 - 26 Устава /1/, већ и према општим основама човечности,
 - самовољно преношење обавеза и компетенција Савета безбедности Уједињених Нација на Европску Унију чиме је повређена Резолуција СБ УН 1244 која је саставни део правног система Републике Србије према члану 16 Устава /1/,
 - самовољно прихватање ЕУЛЕКС-а за спровођење ставова Европске Уније уместо ставова Савета безбедности Уједињених нација по питањима Републике Србије - Косова и Метохије, што је супротно Резолуцији СБ УН 1244,

- успостављање власти мимо слободно изражене воље грађана записане у Уставу /1/, што је супротно члану 2 Устава,
- непосредно вршење власти од стране владајућих политичких странака и њено потчињавање њима, што забрањује 5. Члан Устава /1/.

То је довело, супротно Уставу /1/, Резолуцији СБ УН 1244 и Повељи УН, и до следећих последица:

- до постављања државне границе и царине унутар Републике Србије,
- до прихватања да се шиптарске оружане снаге не разоружају већ да се јачају,
- да Република Србија не штити своју границу с косовско-метохијске стране према Македонији, Албанији и Црној Гори,
- до јачања терора и злочина над Србима,
- до даљег прогона Срба,
- до уништавања јединствености одбранбеног, катастарског, енергетског, информацијског, телекомуникацијског, царинског, тржишног, привредног, здравственог, образовног и спортског система Републике Србије,
- до уништавања духовних и културних србских вредности и споменика на Косову и Метохији,
- до увођења лажи у наше школске уџбенике из историје да су Шиптари староседеоци на Косову и Метохији, тј. да су тамо били настањени пре Срба,
- до самовољног распродавања природних, привредних државних и друштвених добара старцима,
- до потпуног уништавања индустрије Србије и њеног сопственог развоја,
- до одлива Срба из Србије, који до 1945. године није постојао, а који се од 1990. стално појачава,
- до великих повреда процеса за избор народних посланика, а посебно на Косову и Метохији.

То је омогућило и омогућава некажњиво настављање шиптарских злодела и злочина над Србима и свима осталима који се не повинују шиптарском терору на Косову и Метохији. Тиме је омогућено уништење целовитости Републике Србије, њеног суверенитета, и прихваћена је обновљена нацистичка шиптарска окупација, која је под Хитлеровом заштитом владала од 1941. до 1945. године.

Став Уставног суда да није надлежан да оцени уставност општег правно-политичког или политичког акта државног органа (Народне скупштине или Владе) и да Уставни суд прихвата такав акт, и ако је акт противуставан, да буде основа ("подлога") за доношење нових општих правних аката, је драстичан пример како Уставни суд омогућава политичкој странци, односно њеној коалицији, на власти да:

- присвоји сувереност од грађана и успостави власт мимо слободно изражене воље грађана, што је изричито забрањено (2. став члана 2 Устава /1/),
- уништава владавину права супротно члану 3. Устава /1/,
- непосредно врши власт и да је потчини себи, што је такође изричито забрањено (4. став члана 5. Устава /1/).

Оваквим својим ставом Уставни суд руши темеље државности Републике Србије (чланови 1. - 3. Устава /1/) и уништава слободе људи.

Све то је Србски народ на Косову и Метохији, а тиме и Србију, довело у много тежу ситуацију за њихово ослобађање од ситуације у коме су били у току Хитлерове окупације од 1941. до 1945. године. Први пут у нашој историји се догађа да наше државне институције својевољно преносе државни суверенитет наше државе окупатору.

Наведена акта показују да је Уставни суд сам себе самовољно прогласио за ненадлежни државни орган Републике Србије за оцену уставности општих политичких и правно политичких аката, чак и оних који противуствано мењају статус државе, који уништавају њену државност, њен суверенитет, њену целовитост, а које Уставни суд прихвата за основу и за доношење других општих правних аката! Судије Уставног суда су деловале супротно својој заклетви која гласи:

"Заклињем се да ћу се у свом раду придржавати Устава и закона и да ћу своју дужност обављати часно, савесно и непристрасно".

Недопустиво је да они и даље буду судије Уставног суда.

Уставни суд није тражио од Народне скупштине да реши питања наведена овде под тачкама 1. до 3. Није испунио своје обавезе утврђене 2. и 3. ставом члана 4, 1. ставом члана 166 и тачком 1. члана 167 Устава /1/, и занемарио је члан 98 и тачку 7 члана 99 Устава /1/. Народна скупштина је обавезна (3. став члана 4 и тачка 2 члана 99, 2. и 3. став члана 194 Устава /1/) да разреши дужности судије Уставног суда, тј. да распусти садашњи сазив Уставног суда јер Уставни суд није извршио своју основну дужност да штити уставност (1. став члана 166 Устава /1/). Народна скупштина је обавезна и надлежна такође да изврши избор нових судија Уставног суда.

Закључак

Из свега претходног, а ради отварања услова за опоравак Републике Србије и за отклањање свих тих штетних последица противуставних деловања досадашњих наших врховних државних органа, проистиче следеће:

Народна скупштина је обавезна (3. став члана 4, 1. став члана 56, тачка 2 члана 99, 2. и 3. став члана 194 Устава /1/) да:

- 1. уставно и законски одреди и утврди који државни орган је надлежан за оцену уставности и законитости (општих) политичких и правно-политичких аката:***
 - а) државних органа, организација и институција,***
 - б) не државних организација и институција,***
- 2. одреди ко има права да предложи покретање тог поступка, а ко има право да покрене тај поступак,***

3. *разрешити судије Уставног суда и да изврши избор нових судија Уставног суда,*
4. *јавно изложи став по овој петицији.*

Садашњи сазив Уставног суда треба да буде распуштен разрешавањем дужности свих судија Уставног суда осим оних судија који су својим писменим издвојеним мишљењем исказали да нису сагласни са противуставним ставом Судског већа Уставног суда. Нове судије Уставног суда треба да буду изабране. Народна скупштина је надлежна да то учини:

Народна скупштина:

2. бира и разрешава судије Уставног суда.

2. став члана 99 Устава /1/

Садашњи сазив Уставног суда је непоштовањем Устава, неизвршавањем својих основних уставних обавеза, изазвао уставну кризу у Републици Србији с дубоко негативним и далекосежним последицама. Претворио је институцију Уставног суда у услужни орган владајућој странци и њеној коалицији омогућавајући јој да делује супротно Уставу те да тиме успостави власт мимо воље грађана што је забрањено 2. ставом члана 2 Устава /1/, да непосредно врши власт и да је потчини себи што је забрањено 4. ставом члана 5 Устава /1/. Омогућио је да се поштују и спроводе противуставни политички ставови владајуће странке односно коалиције. Омогућио је да се створи противуставан савез. Ниједна грана власти није са становишта поштовања Устава контролисала рад друге две гране власти, на шта су све три гране власти обавезне (3 став члана 4 Устава /1/). Створена је политичка самовољна олигархија, која се позива на Устав само кад то њој, њеним интересима, одговара. Политичка акта те олигархије су прихваћена за меродавнија и важнија од Устава!

Народна скупштина је обавезна на основу 3. става члана 4, члана 98 и тачке 2 члана 99 Устава /1/ да распусти садашњи сазив Уставног суда и да изврши избор нових судија Уставног суда.

Ви, поштовани народни посланици сте јавно положили заклетву:

Заклињем се да ћу дужност народног посланика обављати предано, поштено, савесно и верно Уставу, бранити људска и мањинска права и грађанске слободе и по најбољем знању и умећу служити грађанима Србије, истини и правди!

3. став члана 17 Закона о Народној скупштини

Ова Ваша заклетва је Ваша заклетва народу. Она има неупоредиво већу тежину, важност и обавезу за Вас од Ваше заклетве својој политичкој странци! Ви сте обавезни да не извршавате ни један противуставан став Ваше странке. Сада имате избор, на самом почетку Вашег мандата: коме ћете бити верни, народу и држави или политичкој странци; хоћете ли поштовати Устав и оживотворавати његове одредбе или ћете подржавати успостављену противуставну самовољну владавину председника Владе, целе Владе, и председника Републике и дозволити њихову заштиту противуставним ставовима Уставног суда. Ви сада одређујете правац и смер Вашег деловања као народни посланик заузимањем става по овој петицији која има за циљ да се васпостави државност Републике Србије, да почну да се остварују уставне одредбе да би се повратиле изгубљене људске слободе, самосталност и независност државе и целовитост њене територије, да би се обезбедила равноправност грађана пред Уставом, да би се поштовало њихово достојанство и слобода њиховог опредељења исказана на тајном гласању за народне посланике, да би се повратила вера народа у смисао и сврху избора, да би се стварали услови за домаћи развој свих делатности у Србији.

У току конститутивне седнице овог сазива Народне скупштине један народни посланик је изјавио да је Народна скупштина политичко тело! Тај народни посланик треба пажљиво да проучи Устав и да га поштује, да се ослободи диктаторског става, који карактерише досадашње извршне државне органе (председнике Републике и/или председнике Владе) и поданичког положаја претходних сазива Народне скупштине, претходних и садашњег сазива Уставног суда, да је политички став руководства владајуће партије/странке изнад Устава. Народна скупштина није политичко тело, није политички орган! Она је *највише представничко тело и носилац уставотворне и законодавне власти у Републици Србији* (члан 98 Устава /1/). Она је обавезна (3. став члана 4, 2. и 3. став члана 194 Устава /1/) да контролише председника Републике, Владу и Уставни суд са становишта поштовања Устава. Једино Влада има право да води политику републике Србије и то да је води у складу с Уставом (тачка 1. члана 123, 2. и 3. став члана 194 Устава /1/). Она је одговорна *Народној скупштини за политику Републике Србије, за извршавање закона и других општих аката Народне скупштине и за рад органа државне управе* (члан 124 Устава /1/). Ако том народном посланику не одговарају, или ако није познавао уставне одредбе, како је онда могао да положи посланичку заклетву? Нико од народних посланика није реаговао на то! Не би ваљало да овај сазив Народне скупштине задржи однос претходног њеног сазива према Уставу. Ви, поштовани народни посланици, председник Републике, Влада и Уставни суд, треба да будете оличење поштовања и оживотворења Устава, а не осциони манифестанти своје политичке моћи да негирате Устав. Негирање Устава је одбацивање записане народне воље, народног опредељења. Тиме се држављанима Републике Србије одузима сувереност (супротно 1 ставу члана 2 Устава /1/). То води у анархију, а да би се она спречила уводи се диктатура. До сада је народ то толерисао.

Напомена

Сви народни посланици су позвани да учествују у разматрању и решавању ових проблема. Зато се обраћам сваком народном посланику и свим посланицима заједно као сазиву Народне скупштине у целини и молим Генералног секретара Уставног суда да им пренесе овај документ у целисти како је дату у додацима.

Желим вам успешан рад у потпуном складу с Уставом за добро Србског народа и свих других државаљана Републике Србије с њим живећим у пријатељству, и целовите Републике Србије.

Литература:

- /1/ Устав Републике Србије: <http://www.parlament.gov.rs/народна-скупштина.115.html>
- /2/ Закључак Уставног суда о иницијативи за "оцену устаности и законитости акта Републике Србије за пријем у чланство Европске Уније", број IУо-9/2010 од 25.05.2010. Изложен је на: http://www.ssssseternal.org/yahoo_site_admin/assets/docs/2010_05_25US.3332323.jpg .
- /3/ Закључак број IУз – 20/2013 од 22.04.2013. године Малог већа Уставног суда о предлогу Уставном суду бр. IУз – 20/2013 од 18. јануара 2013. године да Уставни суд оцени уставност и законитости Резолуције Народне скупштине о основним принципима за политичке разговоре са привременим институцијама самоуправе на Косову и Метохију“, 13/01/2013. Страница 1 је изложена на:

http://www.ssssseternal.org/yahoo_site_admin/assets/docs/2013_04_22US1.28865040.jpg,

а страница 2 на:

http://www.ssssseternal.org/yahoo_site_admin/assets/docs/2013_04_22US2.28864922.jpg

- /4/ Закључак Уставног суда, број Іуо-247/2013, о предлогу за оцену уставности и законитости парафираног „Првог споразума о принципима који регулишу нормализацију односа” између Владе Републике Србије и Привремених институција самоуправе у Приштини, од 19. априла 2013. године, Службени гласник РС, број 13/2015, 02.02.2015, стр. 9-24.
- /5/ Закључак Уставног суда, број Іуо-180/2013, о иницијативи за покретање поступка за оцену уставности Одлуке о прихватању Извештаја о досадашњем процесу политичког и техничког дијалога са Привременим институцијама самоуправе у Приштини уз посредовање Европске уније, укључујући процес имплементације постигнутих договора ("Службени гласник РС", број 38/13) и Закључка Владе број 02-3570/2013 од 22. априла 2013. године, којим је Влада прихватила Први споразум о принципима који регулишу нормализацију односа., Службени гласник РС, 065/2015, 24.07.2015, стр. 1-7.
- /6/ Акт број ПР - 41/2016 од 23.05.2016 који је потписао секретар Уставног суда у име Уставног суда. Он је јавно изложен на:

С поштовањем,

Београд, 7. јуни, 2016. године.

Др Љубомир Т. Грујић, редовни
професор у пензији
Џона Кенедија 31/15
11070 Београд

НАРОДНА СКУПШТИНА

Госпођи Маји Гојковић, председнику
Сваком народном посланику преко епоште
Булевар Краља Александра бр. 13
11000 Београд

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД

ПРИМЉЕНО: 07. 06. 2016

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредности

Доставља се преко епоште:

Госпођи Светлани Булајић, генералном секретару: за сваког народног посланика

sekretar@parlament.rs

Уставном суду

<kabinet.predsednika@ustavni.sud.rs>, <sekretar.us@ustavni.sud.rs>, <informacija@ustavni.sud.rs>

Средствима јавног обавештавања - јавности преко интернета

Предмет: Уставна криза. III: (Не)надлежност Уставног суда за оцену уставности и законитости (општих) политичких аката

На основу члана 56 Устава подноси се

ПЕТИЦИЈА НАРОДНОЈ СКУПШТИНИ

да Народна скупштина:

- уставно и законски одреди и утврди који државни орган је надлежан за оцену уставности и законитости (општих) политичких и правно-политичких аката:
 - државних органа, организација и институција,
 - не државних организација и институција,
- одреди ко има права да предложи покретање тог поступка, а ко има право да покрене тај поступак,
- разрешити судије Уставног суда и да изабере нове судије Уставног суда,
- јавно изложи став по овом предлогу.

